

Vallfärd till Oskarström 30 maj 2009

Maria, Vägens moder

Predikan och föredrag av Biskop Anders Arborelius ocd

(nedskrivet efter bandinspelning)

Predikan

Kära pilgrimer – för ni är väl alla pilgrimer. Ni har kommit hit för att besöka en plats där Jungfru Maria har vördats och dit man vallfärdat i många år för att be henne om stöd. Det är en stor glädje att få besöka en sådan plats. Ibland har man kallat Oskarström för det svenska Lourdes, Czestochowa, Guadalupe eller La Vang. Ja, alla de platser, där Jungfru Maria har besökt oss och stött oss kristna, är viktiga.

I dag gläder vi oss speciellt åt de unga pilgrimer som är här i sina vita första kommuniionsdräkter. Det är för oss alla en viktig påminnelse om hur viktigt det är att få ta emot Jesus i den heliga kommunionen. Jungfru Maria kan hjälpa oss att ha ett öppet, lyssnande hjärta, som helt och fullt vill tillhöra Jesus Kristus. Jag tycker att vi skall titta speciellt noggrant på de här barnen och också försöka komma ihåg när vi själva första gången tog emot Jesus i kommunionen och förnya vårt sätt att öppna oss för Jesus i det heliga sakramentet, för vi kommer aldrig Jesus så nära som när vi tar emot honom i eukaristin.

Jungfru Maria kan på ett helt speciellt sätt göra vårt hjärta öppet, lyssnande och lyhört för att kunna ta emot Jesus Kristus och gå hans väg. Temat på denna vallfärd är Maria som Vägens moder. Jesus Kristus är ju Vägen, Sanningen och Livet. Och Maria är Jesu mor som hela tiden pekar på Jesus, påminner oss om Jesus och hjälper oss att komma honom nära. När vi kommer hit i dag är det för att vi vill ha Marias hjälp för att bli Jesus ännu trognare i vårt vardagliga liv. Vi katoliker tycker ibland att det är lite jobbigt i Sverige, när man kritiserar vår Kyrka och när man på ett aggressivt sätt talar om den Helige Fadern och vår tro.

Hur skall vi då göra för att kunna gottgöra kritiken, så att den kärlek, sanning och barmhärtighet som Jesus har gett sin Kyrka blir tydlig? Jo, vi måste omvända oss ännu mer till Kristus och ännu mer återspegla hans godhet, sanning och barmhärtighet i vårt dagliga liv, så att människor ser att vår katolska tro hjälper oss att gå på sanningens och helighetens väg. Vi är ju alla kallade att bli heliga av Guds helighet. Vi får aldrig nöja oss med medelmåttigheten eller att frestas att somna in och bli slöa och likgiltiga. För att Kyrkan skall kunna leva och frodas i Sverige behövs det mer helighet, barmhärtighet och godhet.

Därför är det så viktigt att vi alla inser att Jesus hela tiden vill gå med oss på vår livsväg, att han vill visa oss hur vi skall leva vårt kristna liv på ett ännu djupare sätt. Därför behöver vi Jungfru Maria som ständigt påminner oss om det. En mor vårdar sitt barn, påminner det, fostrar det och hjälper det att gå den rätta vägen. Jungfru Maria vill alltid hjälpa oss att bli kvar på Jesu väg, på helighetens och sanningens väg. Första kommunionbarnen kan för oss bli en nyttig påminnelse om att vi alltid skall förbli barn, att vi alltid skall ha en öppen attityd till Guds röst och lyssnande, lyhört och lydigt ta emot det som den Helige Ande vill ge oss.

I mässans början bad vi: ”Öppna oss för vad din Ande säger, så att vi tillsammans med Maria prisar och upphöjer din storhet”. Ja, vi behöver mer öppenhet för den Helige Ande, så att vi mer och mer ser vår kallelse till helighet i Sverige av i dag. Det är just helighet Sverige behöver för att inte den kristna tron skall förflyktigas och försvinna. Många av oss som är här i dag har nära anhöriga, vänner och släktingar som har vänt Kristus och Kyrkan ryggen. Vi

måste be speciellt för dem att de finner vägen tillbaka. Det bästa sättet att hjälpa människor att hitta tillbaka till Kristus är att vi blir honom ännu trognare, så att vi kan återspegla hans godhet, förlåtande barmhärtighet och kärlek.

Vi katoliker i Sverige måste ta ansvar för evangeliet och den kristna tron. Vi ser att så många av våra protestantiska bröder och systrar inte längre deltar i det kyrkliga livet. Därför blir det mer och mer viktigt för oss att ta över ansvaret att förkunna evangeliet och det glada budskapet. Många av er som kommer från andra länder och kulturer kanske tycker att det är svårt att vittna om Kristus, eftersom ni inte riktigt är hemma i språket och kulturen. Men ni har en stor uppgift att som missionärer vittna om den katolska tradition ni har med er hit till Sverige. Var inte rädda om ni inte riktigt hittar orden, för genom ett kärleksfullt bemötande och ett uppriktigt hjärta kan man vittna om Kristus, även om man inte är hundra procentigt bra på svenska. Så var aldrig rädda för att tala om er tro på arbetsplatsen och bland era vänner. Det finns en större öppenhet än vi skulle tro för det glada budskapet. Men man behöver människor i sin närhet som vågar säga vad Jesus betyder och vad Jesus vill ge dem.

Det är min uppmaning till er alla, kära bröder och systrar, att be om Marias hjälp för att bli Kristi budbärare och missionärer i Sverige av i dag. Vi behöver alla Jungfru Marias uppmuntran och stöd, för vi tycker ibland att det kan vara lite jobbigt och tungt. Man kan känna sig ensam som kristen och katolik i Sverige. Inte minst många ungdomar känner denna press på sig. Vårt största problem i den Katolska Kyrkan i Sverige är att så många ungdomar försvinner efter konfirmationen. Denna tid då jag reser runt och ger konfirmationens sakrament till många ungdomar, är det alltid med lite bävan och undran om dessa ungdomar skall förbli Kyrkan trogna eller inte. Därför ber jag er alla att be om Jungfru Marias beskydd för våra ungdomar, så att de vågar bekänna sig till Kristus och förbli honom trogna. Det är det viktigaste böneämne, som vi har med oss hit till Oskarström: att Jungfru Maria beskyddar våra unga, så att de förblir Jesus och hans heliga Kyrka trogna. Vi behöver ungdomarna för att vår Kyrka skall växa och utveckla sig. Återigen gläder vi oss över barnen i sina vita dräkter som ett hoppets tecken om att troheten till Kristus skall bevaras och fördjupas.

Kära bröder och systrar, jag tror att alla som är här i dag har ett helt speciellt böneämne och ärende, något som ni vill be Jungfru Maria att få hjälp med. Försök i denna mässa verkligen lägga fram ert hjärtas djupaste längtan och behov. Det kan vara olika böneämnena, men jag tror ändå att allt handlar om att vi har tillit och förtröstan på att Jungfru Maria kan hjälpa oss att ta del av Jesu kärlek på ett ännu djupare sätt. Ibland hör vi människor säga, att Maria skulle skymma blicken på Jesus, att hon skulle ta ifrån Jesus något av den kärlek och andakt vi är skyldiga honom. Men det är ju precis tvärtom, för det är hon som hjälper oss att se ännu mer på Jesus, att lita ännu mer på honom och att komma honom ännu närmare. När vi därför kommer hit till Oskarström är det ju för att vi litar på att hon är Jesu moder, Vägens moder, den som leder oss fram till Jesus och öppnar oss ännu mer för honom.

Låt oss därför i dag be att Jungfru Maria hjälper var och en av oss, att hon hjälper alla våra församlingar, missioner och hela vårt stift att komma Jesus och hans helighet närmare. Det är det bästa sättet för att vår Kyrka skall växa, utvecklas och bära frukt är när var och en av oss och alla tillsammans kommer Jesus närmare och låter hans kärlek, sanning och barmhärtighet komma oss till del. Vi ber speciellt i denna mässa för alla dem som inte är här. Tänk på dem i era familjer och i er vänkrets som har lämnat Kristus och Kyrkan bakom sig och be speciellt för dem att de också får Jungfru Marias hjälp att hitta tillbaka. Vi vet att hon är en mor också för dem. Jag träffar ofta mödrar i våra församlingar som bär på en stor sorg över att deras barn eller barnbarn har lämnat Kristus och Kyrkan. Då brukar jag säga: "Se på Maria. Be om

hennes hjälp. Låt henne och hennes förbön bli det stöd som ditt barn eller barnbarn behöver. Lita på att hon kan göra stora ting, eftersom hon är Jesu moder och Guds moder. Bli inte förtvivlad! Bli inte ledsen utan tvärtom bli ännu mer öppen i bönen och hoppas ännu mer”. Vi måste ständigt längta efter att Guds vilja och Guds kärlek skall tas emot av människor. Det bästa sättet att hjälpa våra anhöriga är att själva bli mer och mer hängivna Jesus och Maria, att mer och mer satsa på ett liv i bön och överlåtelse. Då får vi tro att Gud hör vår bön. Vi är här i dag, eftersom vi litar på att Jungfru Maria kan hjälpa oss i alla våra behov. Men då måste vi också själva öppna oss ännu mer för Guds goda budskap och ta emot det.

Till sist, kära bröder och systrar, när ni reser hem, ta då med er något av den nåd ni har fått här i dag. Kom ihåg denna underbara plats, när det kan vara lite tungt och dystert där hemma. Kom ihåg att här har ni fått Jungfru Marias hjälp för att komma Jesus närmare. Det finns en plats också här i Sverige, där Jungfru Maria alltid är ärad och älskad. Vi får bära med oss hem någonting av Oskarströms nåd, för vi tror att det är en helig plats, där människor i många år har bett om Marias hjälp och stöd. Då kan det också bli till hjälp och stöd för oss där hemma. Så packa ner lite i era matkorgar och i era väskor, när ni har ätit upp er mat, av den nåd, glädje och frid som ni har fått här i Oskarström. I Faderns och Sonens och den Helige Andes namn. Amen.

Föredrag

Kära bröder och systrar. Det är något oerhört att ha Jesus så nära, att han vill bli kvar hos oss ända till tidens slut i Altarets Allraheligaste Sakrament och att han vill att vi skall komma honom så nära som möjligt i eukaristin och ta emot honom, leva av honom och förvandlas av honom. Denna stund skall vi tillsammans med Maria meditera över att Jesus är så oändligt nära i sitt sakrament, att han vill ge oss all sin kärlek, ömhet och godhet. Vi behöver inte vara rädda. Jesus är här framför oss i hela sin gudamänskliga verklighet. Det är samme Jesus som sitter på Faderns högra sida som är här hos oss för att ge oss all sin godhet, nåd och kärlek. Och vi lär oss att tillsammans med Maria ta emot hans gåvor. Det är Maria som bäst kan lära oss att ta emot Jesus i våra liv.

Det finns ofta så många hinder på vår väg till Jesus. Det kan vara förströddhet, problem, sorger - eller det finns så mycket nöjen och saker vi vill ha. Men det största, bästa och högsta vi kan få, får vi bara i Jesus Kristus. När vi nu har kommit hit är det just för att Jesus vill komma oss ännu närmare. I oss alla finns det ofta ett hinder, någonting som blockerar vägen till Jesus. När vi nu är honom så nära behöver vi Marias hjälp för att ta bort hindret: likgiltigheten, bitterheten eller vad det kan vara. Tänk efter vad som är det stora hindret för att Jesus alltid skall vara oss så nära. Det kan vara gammal fiendskap. Det kan vara en gammal synd som vi inte har biktat. Det kan vara missnöje över att livet inte blev som vi hade tänkt oss. Det kan vara en bitterhet över någon som svek oss. Tänk efter vad som är det stora hindret i livet för att Jesus alltid skall vara hos oss med sin nåd och kärlek.

Lägg ner det här på trappan i koret! Här finns det plats. Här kan vi lägga alla våra problem och svårigheter, så att Jesus kan bli kvar hos oss i varje ögonblick. Jesus är det evigt talande Ordet. Jesus talar alltid till oss. Han vill alltid ge oss sig själv, sin nåd och sin kärlek. Men vi lyssnar inte. Vi har ofta proppar i öronen och hör någonting annat. Men Maria kan hjälpa oss att öppna öronen, så att vi hör hur Jesus säger: ”Jag älskar dig. Jag vill förvandla dig. Jag vill helga dig”. Jungfru Maria har en förmåga att inrikta oss på Jesus. Hon vill som en strålkastare

rikta ljuset på Jesus. Hon är bara pekfingret som pekar på Jesus. På de bilder vi har på Jungfru Maria brukar alltid Jesus finnas med på ett eller annat sätt. Ibland håller hon Jesus i sin famn. Ibland står hon vid korset. Ibland bär hon Jesus i sitt moderliv. Ibland är hon en tron som Jesus sitter på. När vi ser på Maria, ser vi alltid vidare på Jesus. Hennes stora uppgift är att visa oss hur vi skall komma Jesus närmare. När vi idag har kommit hit till Oskarström för att ära Gud, är det för att hon skall hjälpa oss att ta emot Jesus på ett ännu djupare sätt. Därför är det så viktigt, att vi verkligen ser att Jesus vill bli allt för oss.

Men det finns någonting som hindrar oss. Det är Jesu stora önskan att befria oss från alla hinder. Vi ser det allra tydligast i bikten. Vi kommer dit och det enda vi har att ge Jesus är våra synder. Men det märkliga är att det är just dem han vill ha. Han vill ha det vi helst vill dölja, glömma bort, det vi skäms för, det vi är skyldiga. Det vill Jesus ta emot och förvandla till nåd.

När vi nu är honom så nära, är det för att han vill komma oss ännu närmare. Han vill bli ännu viktigare i vårt liv. Han vill att vi liksom Jungfru Maria hela tiden skall utstråla hans kärlek. Ingen människa var Jesus närmare än hon var. Därför kan hon också utstråla Jesu godhet, förlåtelse och barmhärtighet. Men – och det är det underbara – vi kan också bli som Maria och utstråla något av Jesu ömhet och godhet, när vi kommer honom nära, när vi verkligen riktar våra ögon mot Jesus, såsom vi får göra här, när vi riktar vårt hjärta till Jesu hjärta, när vi riktar våra öron mot hans ord, alltså när vi låter Jesus vara den väg vi går på.

I dag tänker vi just på Maria som Vägens moder, det vi ser på nådebilden här i kyrkan, *Santa Maria della Strada*. Maria är Vägens moder. Jesus är Vägen för oss. I evangeliet har han uppenbarat hur vi skall leva, vad vi skall göra, vilken väg vi skall gå. Men vi behöver någon som påminner oss om det, för vi glömmet det ständigt. Jesus vill i varje ögonblick visa oss hur vi skall handla, vad vi skall säga, vad vi skall tänka, vad vi skall göra. Men då har vi ofta en slags ridå eller mur som gör att vi själva tänker ut någonting och glömmet att lyssna på honom. Kanske det viktigaste Maria kan lära oss är att bli lyssnande, lyhörda och lydiga.

Då finner vi också Andens frihet och den glädje och lycka som ingen kan ta ifrån oss. Då styrs jag inte längre av mina begär, min självskhet, utan jag låter mig styras av Jesu ord och budskap. Ingen kan hjälpa oss bättre med det än Maria. Vi ser det så tydligt vid bebådelsen, när ängeln kommer med budskapet till henne. Då säger hon inte: ”Vänta lite nu! Jag måste först göra färdigt maten eller när jag blir pensionär, då har jag tid med detta”, utan hon säger: ”Må det ske med mig som du har sagt. Ske din vilja, inte min”.

Tänk om vi kunde öva upp denna öppenhet för det Jesus vill göra med oss. Försök göra det nu, när Jesus är så nära! Försök se vad det är Jesus vill göra i ditt liv! Vad är det som har hakat upp sig? Är det en gammal fiendskap? Innerst inne vet vi vad det är som sårar oss. Det kan vara en synd vi aldrig biktade, en oförsonlighet eller hat, bitterhet och missnöje. Vi kan också sitta fast i våra ägodelar. Just det jag har fastnat vid på vägen har gjort att jag inte har gått Jesu väg utan blivit fast och bunden. Det vill Jesus befria oss ifrån. Maria kan påminna oss om det, när vi glömmet bort det, när vi går vår egen väg och söker vår egen vilja, vårt eget behag och våra egna intressen.

Vi tror ofta att det blir jobbigt och tungt att gå Jesu väg. Det kanske är det stora hindret. Om jag lämnar min egen väg, tror jag att människor kommer att behandla mig illa eller att jag kommer att förlora mina pengar. Vi har alltid något vi är rädda för. Men lämna rädslan här vid trappan i koret. Vi behöver inte vara rädda. Jesus säger det så många gånger i evangeliet. När

Johannes Paulus II blev påve, var jag på Petersplatsen i Rom. Han sade då samma ord, ”Var inte rädda”, som Jesus sade så många gånger. Tänk på att Jesus säger till dig: ”Var inte rädd att gå och försona dig med den släkting som du inte har talat med på femtio år”. Det finns någonting vi är rädda för. Innerst inne vet vi vad Jesus vill, men vi är rädda och tror att vi kan bli mobbade om vi går Jesu väg. Men var inte rädda! Jesus vet vad som är bäst för oss. Han kan leda oss allt längre och längre på kärlekens, sanningens och godhetens väg. Men vi glömmer det. Så fort ni har kommit ut ur kyrkan tänker ni bara på var bussen är och undrar om ni hinner gå på toaletten. Det är så mycket småsaker som är viktiga för oss.

Låt oss försöka hålla kvar tanken att Jesus vill något stort med mig. Han vill förvandla mitt hjärta. Han vill göra mig helig, uppfylld av hans kärlek och nåd. Därför kommer jag till Oskarström och inte bara för att träffa människor eller för att få en vacker dag, utan jag kommer hit för att Jesus kallade mig. Han ville göra någonting med mig.

Maria hjälpte oss att komma hit. I varje hem måste det finnas en mor. Annars saknas det något av värme, ömhet och kärlek. Maria ser till att kyrkan är ett hem, där vi är välkomna och där vi känner oss efterlängtrade av henne. Hon leder oss fram till Jesus, liksom hon gör här, där Jesus sannerligen är närvarande i hela sitt mysterium. Vi kan aldrig fatta att Gud är så god att han sänder sin Son till oss och att han förblir kvar i Altarets Sakrament till tidens slut.

Vi kan aldrig tacka tillräckligt mycket för denna gåva. Men vi kan försöka. Man säger att i Sverige tackar man alltid. ”Tack, tack” är det första man lär sig på svenska. Men vi kan verkligen bli ett tacksägande och tacksamt folk. Vi kan tacka Gud för alla hans välgärningar, inte minst för det Allraheligaste Sakramentet. Tacksägelsen kan bota oss från missnöjet som är en folksjukdom i Sverige av i dag. När jag sitter på tunnelbanan i Stockholm och ser på människor, ser jag att missnöjet har fastnat i deras mungipor och ögon. Den ideologi som styr människor i dag är konsumismen. Det gäller att konsumera, att ständigt skaffa sig något nytt. Då blir det en ständig jakt som skapar missnöje. Det måste vi vänja oss av med. Annars kan vi inte längre tacka Gud för hans gåvor, utan då söker vi ständigt något nytt.

Försök bli stilla inför Jesus här och nu och lita på att han kan förvandla ert hjärta från att ha varit ett missnöjt hjärta, som ständigt jagar något nytt, till ett tacksamt hjärta som tar emot det han ger oss här och nu. Jesus vill i varje ögonblick ge oss hela sin kärlek, ömhet och förlåtelse, som kan tränga in i hjärtat och bota oss från det som gjorde att det varit så svårt för oss att komma honom nära. Än en gång: innan ni lämnar kyrkan så lämna kvar det som tynger er här. Det finns plats här. Lämna kvar era bekymmer och sorger, ert missnöje, er bitterhet och allt det jobbiga och tunga som ni annars släpar med er i en tung ryggsäck. Lägg ner det här och tag emot Jesu nya liv, Jesu kärlek. Maria vill verkligen hjälpa oss att ge oss helt till Jesus.

Till sist kära bröder och systrar, försök när ni sitter i bussen och när ni kommer hem att ha bilden av Jesus på näthinnan. Det kan vara Jesus i Sakramentet. Det kan vara bilden av Jesu Hjärta eller bilden av Jesu Barmhärtighet. Försök att på samma sätt som många av oss har glasögon på näsan ha Jesu bild på näthinnan. Då känner vi igen något av Jesus också i varandra. Titta gärna på den som sitter bredvid er. Ni kommer att känna igen något av Jesus i henne eller honom, speciellt om det är någon som ni har svårt med. Det är så det går till att älska sina fiender. Då ser vi något av Jesus också i den människa vi tycker är jobbig och besvärlig och litar på att när vi har Jesus för ögonen, ser vi på varandra på ett djupare och annat sätt. Så kan vi så småningom bli mer och mer indragna i Jesu eget liv, så att varje steg vi tar på vår väg blir ett steg med Jesus och för Jesus och till hans ära. Maria står liksom hela

tiden bredvid och pekar på Jesus. Hon är som en strålkastare som belyser honom. Hon är alltid där för att inrikta vårt liv på Jesus. Det är vår stora lycka att veta att vi har henne som vår moder, som för oss allt närmare Jesus.

Herre Jesus Kristus, vi har kommit hit för att du har kallat oss hit. Du har gett oss din moder som vår moder för att påminna oss om att vi är kallade att leva med och för dig. Du är vår väg till den eviga saligheten. Hjälp oss att bli kvar på den vägen och låt din moder ständigt påminna oss, när vi upphör att gå din väg och söker oss andra vägar. Hjälp oss att alltid se på dig, tillbe dig och leva i ljuset av din kärlek.